

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

č.j.: MMR-44200/2017-54

Odbor regionální politiky

**Certifikovaná metodika k novele zákona č. 565/1990 Sb.,
o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů**

Certifikovaná metodika výsledků výzkumu, vývoje a inovací

Zpracovali:

Ing. Lucie Plzáková, Ph.D.

Ing. Petr Studnička, Ph.D.

Ing. Šárka Tittelbachová, Ph.D.

Praha, leden 2018

Obsah

Obsah	2
Úvod	3
1. Cíl certifikované metodiky	4
2. Novost postupů	5
3. Vlastní popis certifikované metodiky	7
3.1 Vysvětlení základního právního rámce novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů	8
3.2 Přínosy zavedení místního poplatku za ubytování pro obce	11
3.3 Popis procesu zavedení místního poplatku za ubytování včetně vzoru obecně závazné vyhlášky	12
3.4 Definování způsobů stanovení výše sazby místního poplatku za ubytování	14
3.5 Definování způsobů stanovení paušální částky místního poplatku za ubytování	15
3.6 Uvedení možností dalšího stanovení výjimek při výběru místního poplatku za ubytování v závislosti na zaměření obce	16
3.7 Popis procesu administrace místního poplatku za ubytování ze strany obce	17
3.8 Příklady kontrolní činnosti a tvorba databáze zařízení využívaných pro přechodné ubytování za úplatu	19
3.9 Návrh marketingového využití zavedení místního poplatku za ubytování ze strany obce	24
3.10 Demonstrativní výčet aktivit, které je účelné podpořit z příjmů z místního poplatku za ubytování pro rozvoj cestovního ruchu v obci	25
4. Popis uplatnění certifikované metodiky	27
5. Nástroj rozšíření certifikované metodiky mezi cílovou skupinu	27
6. Přehled použité literatury	28
7. Seznam publikací, které předcházely certifikované metodice a byly publikovány	29
Jména oponentů	31
Kontakty na osoby předkladatele certifikované metodiky	32
Prohlášení předkladatele metodiky, že zpracovaná metodika nezasahuje do práv jiných osob z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví	33
Prohlášení předkladatele, že souhlasí s uveřejněním jeho práce na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj ČR	33
Přílohy certifikované metodiky:	34
Příloha č. 1: Vzor obecně závazné vyhlášky	34
Příloha č. 2: Oponentní posudky dvou expertů v dané problematice	37
Příloha č. 3: Vzorový příklad užití certifikované metodiky – obec Lipno nad Vltavou	41

Úvod

Předložená metodika je součástí aktivit Ministerstva pro místní rozvoj v oblasti navržené a doposud neuskutečněné novely zákona č. 565/1990 Sb o místních poplatcích.

Zavedení nového a jasného postupu přicházející s novelou zákona o místních poplatcích je nezbytným krokem ze strany Ministerstva pro místní rozvoj směrem k zástupcům obcí a směrem k podnikatelům v cestovním ruchu.

Přes skutečnost, že novela citovaného zákona ještě neproběhla, metodika zahrnuje řadu konkrétních postupů využitelných i za současného právního stavu a týkajících se oblasti stanovení a výběru poplatků a využití získaných finančních prostředků pro rozvoj cestovního ruchu v obcích.

Metodika, byla vypracována na základě tří projektů, a to: Analýza výběru místních poplatků ve vztahu ke kapacitám a výkonnosti ubytovacích a lázeňských zařízení v České republice (zadavatel Česká centrála cestovního ruchu–CzechTourism, CzT-14/o/510/1236, 2014); Vliv místních poplatků na rozvoj cestovního ruchu (zadavatel MMR, MMR-1489/2014-54, 2014–2015); Návrh změn režimu místních poplatků v přímé vazbě na cestovní ruch (zadavatel MMR, MMR-192/2016-54, 2016).

Místní samospráva má právo na přiměřené vlastní finanční zdroje, se kterými může v rámci svých pravomocí nakládat. Část finančních zdrojů místních společenství pochází z místních daní a místních poplatků. Daně i poplatky jsou součástí veřejných financí. Lokální daně a místní poplatky splňují tato kritéria:

- *kritérium přivlastňovací* – výnos daní připadá obci;
- *kritérium sazby* – výše daňové sazby je určena obcí;
- *kritérium inkasa* – daň musí být spravována obcí;
- *kritérium rozhodovací* – o daňovém základu rozhodne obec.

Místní poplatek za ubytování má daňový charakter a plní především fiskální funkci.

Místní poplatek je zákonem stanovená **dávka peněžitého charakteru směřující do rozpočtu obce**, kterou může územně samosprávný celek (obec) zavést či zrušit, a kterou může rovněž jakýmkoliv způsobem ovlivnit co do daňového základu, sazby daně či některého z korekčních prvků, a to za podmínky, že nepřekročí zákonné zmocnění. Aby bylo možné realizovat užitky z fiskální decentralizace¹, je třeba splnit celou řadu podmínek. Vedle volených zastupitelů je třeba územním

¹ Problematiku fiskálního federalismu lze rozdělit na decentralizaci příjmů a decentralizaci výdajů. Finanční zdroje místních vlád mohou být vlastní, transferové nebo návratné. Vlastní příjmy mohou pocházet mj. z místních

samosprávám – obcím – poskytnout dostatečné pravomoci rozhodovat o výši a struktuře výdajů, rozsahu poskytovaných veřejných služeb, ale i o výši a struktuře příjmů, tj. především daní a místních poplatků. Územní samosprávy současně musí mít dostatečnou kapacitu své daňové příjmy spravovat.

Sazbu místních poplatků a další podrobnosti (splatnost, ohlašovací povinnost, osvobození atp.) stanovují zastupitelstva obcí v rámci jejich samostatné působnosti prostřednictvím obecně závazné vyhlášky. Zákon vymezuje některé případy a osoby, které jsou z placení místního poplatku vyloučeny, a v některých případech umožňuje obci stanovit obecně závaznou vyhláškou nebo dohodou paušální poplatek. Řízení o místních poplatcích vede obecní úřad v přenesené působnosti. Ve vztahu k výkonům cestovního ruchu, hotelnictví a lázeňství měly v České republice největší význam dle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt (§ 3) a místní poplatek z ubytovací kapacity (§ 7). U těchto dvou místních poplatků došlo k jejich sloučení do jedné peněžní dávky, kterou je místní poplatek za ubytování.

Oproti dřívějšímu stavu směřuje tato změna zejména k názvu místního poplatku, sjednocení poplatníka, rozšíření objektů, v nichž je místní poplatek vybírán, omezení neopodstatněných zvýhodnění některých skupin obyvatelstva a stanovení přesnějšího základu poplatku, tj. za co bude místní poplatek vybírán.

Pro správné pochopení certifikované metodiky jsou vysvětleny základní pojmy:

- **návštěvník** – jakákoliv osoba, která cestuje do jiného místa, než je místo jejího běžného pobytu (obvyklé prostředí) na dobu nepřevyšující 12 po sobě jdoucích měsíců, přičemž účel návštěvy je jiný než výkon činnosti odměňované z navštíveného místa;
- **turista** – cestující, který se zdrží v navštíveném místě alespoň 24 hodin za účelem využití volného času a v tomto místě též přenocuje v ubytovacím zařízení;
- **host** – osoba, které jsou poskytovány služby v ubytovacích zařízeních;
- **rezident** (též místní obyvatel) – fyzická osoba jakékoli národnosti, sídlící v dané obci (zemi) více než jeden rok; je jím jak občan státu, tak dlouhodobě pobývajícím cizinec;
- **nerezident** (též zahraniční návštěvník) – osoba, která vycestuje do země odlišné od země svého obvyklého bydliště na dobu nepřevyšující 12 měsíců, přičemž účel návštěvy je jiný než výkon činnosti finančně odměňované z navštíveného místa;
- **ubytovatel** – fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje přechodné ubytování za úplatu.

1. Cíl certifikované metodiky

poplatků. Celkové nastavení fiskální decentralizace není jednoduché, protože jak příjmová, tak výdajová strana rozpočtů obcí jsou úzce provázané.

Cílem metodiky je stanovit vhodný postup při zavádění místního poplatku za ubytování, který nově vzniká v rámci novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Metodika je určena **zástupcům obcí** v České republice, na jejichž území se v jakékoliv míře intenzity realizují aktivity cestovního ruchu. Účelem je usnadnit samosprávám obcí v České republice rozhodnutí o zavedení místního poplatku za ubytování, jeho výběru a kontrole. Součástí metodiky je doporučení, jak lze s příjmy získanými z místního poplatku za ubytování pracovat ve vztahu k výdajovým položkám rozpočtů obcí a jak tyto činnosti marketingově vhodně uchopit.

Z metodologického hlediska je cílem metodiky stanovit takový postup práce s místním poplatkem za ubytování, aby respektoval principy 3E (*economy, efficiency, effectiveness*) – hospodárnost, efektivnost a účelnost. Jedná se tedy o zavádění, výběr, kontrolu a vynakládání finančních prostředků do rozvoje cestovního ruchu na úrovni obcí s co nejnižším vynaložením zdrojů na jejich získání, avšak následné použití veřejných prostředků by mělo reflektovat ekonomickou racionalitu použitých zdrojů se sledováním optimálního dosažení cílů v nejvyšší možné rozsahu a kvalitě ve srovnání s objemem vynaložených prostředků.

Metodika nabízí kvalitní nástroj pro zástupce samosprávy obcí České republiky nejen k rozhodnutí o zavedení místního poplatku za ubytování včetně celého následného procesu, ale nabízí i nástroje a návod pro tvorbu vlastní databáze ubytovatelů na svém území včetně podpůrných ukazatelů, sloužících jednak ke kontrole plnění obecně závazné vyhlášky v případě zavedení místního poplatku za ubytování a jednak také k základní analytické práci v cestovním ruchu. Dalším vedlejším efektem metodiky je podpora nastavení partnerství aktérů cestovního ruchu v území, a to i blízkých obcí v daném území (např. v rámci dobrovolných svazků obcí), a společná tvorba priorit a plánů na podporu budoucího rozvoje cestovního ruchu. Jednou ze společných aktivit by měla být marketingová podpora výběru a investování finančních prostředků do cestovního ruchu a následně vyvolaná možnost či potřeba tvorby produktů v cestovním ruchu.

Implementace metodiky je ukázána na příkladu obce Lipno nad Vltavou, tedy obce, která zažila v posledních letech velký nárůst služeb na straně nabídky cestovního ruchu, a také vysoký nárůst spotřeby služeb na straně poptávky v cestovním ruchu. Obec měla v minulosti zavedené místní poplatky v přímé vazbě na cestovní ruch (místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt a místní poplatek z ubytovací kapacity) a zároveň se potýkala v této agendě s řadou problémů s jejich výběrem i kontrolou.

2. Novost postupů

Navržená metodika vychází ze závěrečných zpráv realizovaných projektů „Analýza výběru místních poplatků ve vztahu ke kapacitám a výkonnosti ubytovacích a lázeňských zařízení v České republice“, „Vliv místních poplatků na rozvoj cestovního ruchu“ a „Návrh změn režimu místních poplatků v přímé vazbě na cestovní ruch“, respektive ze zjištění, která byla na základě výzkumu identifikována a publikována. Pro účely výzkumu byla v rámci projektů použita řada metod, zejména z oblasti sociologie, statistiky a managementu.

Novost navrženého postupu vychází z faktu, že novelou zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zanikají dosud existující dva místní poplatky v přímé vazbě na cestovní ruch, a to **místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt a místní poplatek z ubytovací kapacity, a nahrazuje je místní poplatek za ubytování**. Při konstrukci nového sloučeného místního poplatku za ubytování:

- byl nově vymezen plátce a poplatník místního poplatku;
- byl rozšířen okruh obcí, které mohou místní poplatek zavést;
- byla rozšířena definice zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplaty, která místní poplatek odvádí;
- byly nově definovány osvobozené skupiny osob od platby místního poplatku;
- bylo umožněno explicitně využití paušální částky pro výběr místního poplatku;
- byla stanovena nová jednotná maximální sazba místního poplatku.

S těmito výraznými změnami je třeba nastavit i nový postup implementace novelizovaného právního předpisu, respektive jeho paragrafu v části týkající se nastavení místního poplatku za ubytování a všech změn uvedených výše.

V průběhu odborné diskuse při zpracování projektů na téma místní poplatky v cestovním ruchu během posledních čtyř let se postupně objevovaly dotazy ze strany obcí i ze strany ubytovatelů a profesních asociací na implementaci zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a ukázala se řada nejasných i nejednoznačných postupů, výkladů i praxe v této problematice. Zavedení nového a jasného postupu přicházející s novelou zákona o místních poplatcích je nezbytným krokem ze strany Ministerstva pro místní rozvoj ČR směrem k zástupcům obcí a směrem k podnikatelům v cestovním ruchu.

Zcela novým postupem je pak navržená tvorba databází zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplaty na území jednotlivých obcí a sledování základních ukazatelů cestovního ruchu na lokální úrovni. Jsou tak naplněny potřeby obcí ke kontrole samotného zavádění a výběru místního poplatku za ubytování, ale také ke sledování výkonů cestovního ruchu na jejich území a v mikroregionu, jeho následné plánování, tvorba produktů, nastavování a udržování partnerství a v neposlední řadě i zavedení a implementace integrovaného marketingového přístupu k prosazení destinace na trhu cestovního ruchu.

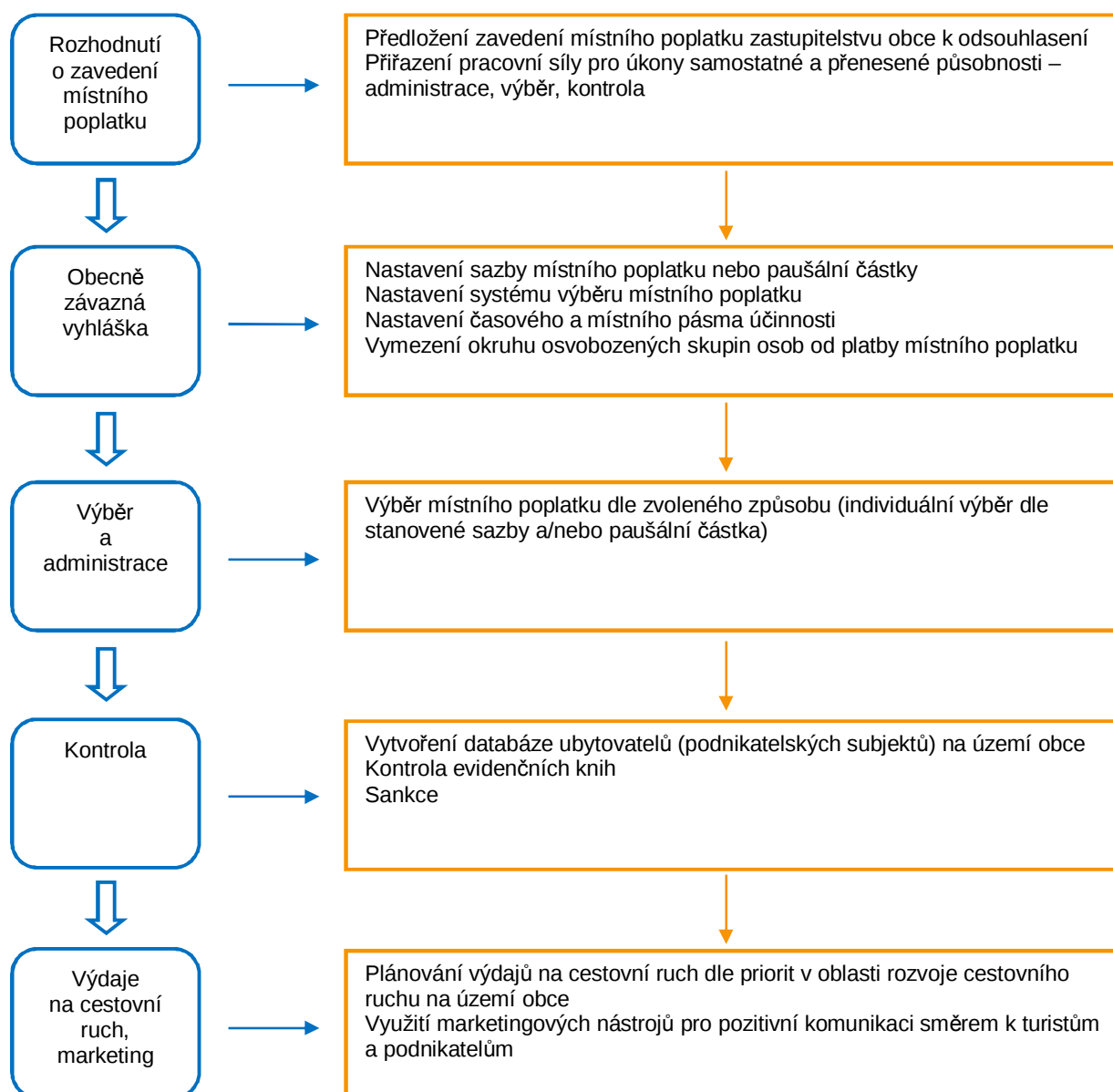
Jak vyplynulo z výzkumných projektů, konkrétně z části sběru primárních dat pomocí dotazníkového šetření, obce, respektive jejich zástupci, deklarují absenci definice pojmu „výdaj na cestovní ruch“.

V metodice je uveden demonstrativní výčet aktivit, do kterých by mohly obce vynakládat získané finanční prostředky z místního poplatku za ubytování. Výčet má inspirativní charakter.

3. Vlastní popis certifikované metodiky

Navržená certifikovaná metodika se skládá z několika na sebe navazujících kroků, které jsou znázorněny v Diagramu 1. Jednotlivé kroky jsou dále rozpracovány v následujících kapitolách. Uživatel metodiky by měl posoudit, zda implementaci všech podmíněných kroků lze aplikovat do praxe za dodržení principu 3E. Pokud tomu tak není, doporučuje se před konečným odmítnutím zavedení místního poplatku za ubytování pokusit se nalézt partnera k výkonu dané agendy, například sdílením pracovní síly mezi sousedními obcemi v rámci mikroregionu či dobrovolného svazku obcí, zejména pro výkon činností administrace a kontroly.

Diagram 1: Proces zavádění, výběru a kontroly místního poplatku za ubytování včetně následných kroků

Zdroj: Vlastní zpracování, 2017.

3.1 Vysvětlení základního právního rámce novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Existující právní úprava zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nebyla v § 3 a § 7 vyhovující. S ohledem na tento stav je **navrženo sloučení dvou místních poplatků do jedné peněžní dávky s názvem místní poplatek za ubytování**, se kterým přichází novela zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, za respektování dalších právních předpisů, kterými jsou zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, ve znění pozdějších předpisů.

Místní poplatek za ubytování, který je podrobně charakterizován v Tabulce 1, je možné vybírat ve všech obcích České republiky, na jejichž území se nachází alespoň jedno zařízení využívané k přechodnému ubytování za úplatu. Mezi skupiny osob, které jsou ze zákona osvobozeny od platby místního poplatku za ubytování, jsou zahrnuty pouze osoby nevidomé, závislé na pomoci jiné osoby a osoby s těžkým zdravotním postižením, které jsou držiteli průkazu ZTP/P a jejich průvodci a osoby mladší 15 let, přičemž účel pobytu není posuzován. Z hlediska druhů zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu nepodléhá platbě místního poplatku za ubytování ubytovací kapacita v zařízeních sloužících výhradně pro přechodné ubytování žáků a studentů (internáty, vysokoškolské koleje), pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení², ve zdravotnických nebo lázeňských zařízeních³, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení a ubytovací kapacita v zařízeních sloužících sociálním a charitativním účelům.

Tabulka 1: Charakteristika místního poplatku za ubytování

Kategorie	Místní poplatek za ubytování
Subjekt	Poplatník: ubytovaný host (fyzická osoba) Plátce: ubytovatel (fyzická osoba/právnícká osoba)
Objekt	Pobyt fyzických osob v obci
Poplatkový základ	Přenocování v obci za úplatu
Sazba	Až 21,- Kč/osoba/přenocování Až 27,- Kč/osoba/přenocování (vyšší sazba nejdříve po dvou letech od účinnosti novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů)
Paušalování	Měsíční nebo roční paušální částka – po akceptaci plátcem (dle celkové lůžkové kapacity)
Místní příslušnost k vyměření	Obec, na jejímž území je přechodné ubytování za úplatu

² Na ubytování žáků na internátech a studentů na vysokoškolských kolejích se místní poplatek za ubytování nevztahuje, zatímco ubytování poskytované těmito zařízeními na komerční bázi v rámci vedlejší výdělečné činnosti zpoplatnění podléhá.

³ Lázeňskými zařízeními jsou zdravotnická zařízení poskytující lázeňskou péči dle zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon). Pokud jsou však uvedena zařízení užívána jako hotelová, tzn., poskytují ubytování bez návaznosti na léčbu, poplatku rovněž podléhají.

	poskytnuto.
Poplatkové období	Nemá poplatkové období – poplatek se váže na každé přenocování, v případě paušalování měsíc nebo rok.
Vyjmutí z poplatkové povinnosti	Poplatku nepodléhají osoby nevidomé, závislé na pomoci jiné osoby a osoby s těžkým zdravotním postižením, které jsou držiteli průkazu ZTP/P a jejich průvodci a osoby mladší 15 let. Poplatku nepodléhá ubytovací kapacita v zařízeních sloužících výhradně pro přechodné ubytování žáků a studentů, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení, ve zdravotnických nebo lázeňských zařízeních, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení a ubytovací kapacita v zařízeních sloužících sociálním a charitativním účelům.
Nepeněžitě povinnosti poplatkových subjektů	Ubytovatel je povinen vést v písemné podobě evidenční knihu, zápisy musí být uspořádány postupně z časového hlediska; kniha se uchovává po dobu šesti let od provedení posledního zápisu.

Zdroj: Vlastní zpracování, 2017.

Na základě výše uvedeného bylo definováno znění nového paragrafu, který je součástí novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Tento paragraf právně upravuje místní poplatek za ubytování. V § 1 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je uveden zkrácený výraz pro pojem „místní poplatky“, který je dále používán, a to pouze „poplatky“. Pod pojmem „zákon“ je myšlen zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ _ Místní poplatek za ubytování

(1) Poplatek za ubytování platí fyzické osoby, které pobývají přechodně v obcích v zařízeních využívaných k přechodnému ubytování za úplatu.

(2) Poplatku za ubytování nepodléhají

(a) osoby nevidomé, závislé na pomoci jiné osoby a s těžkým zdravotním postižením, které jsou držiteli průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu a jejich průvodci,

(b) osoby mladší 15 let,

(c) osoby ubytované v zařízeních sloužících výhradně pro přechodné ubytování studentů a žáků, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení,

(d) osoby ubytované ve zdravotnických nebo lázeňských zařízeních, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení a

(e) osoby ubytované v zařízeních sloužících sociálním a charitativním účelům.

(3) Poplatek za ubytování ve stanovené výši vybere a obci odvede ubytovatel, kterým je fyzická nebo právnická osoba, která přechodné ubytování poskytl; tato osoba je plátcem poplatku.

(4) Ubytovatel je povinen vést v písemné podobě evidenční knihu, do které zapisuje dobu ubytování, jméno, příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo místa trvalého bydliště v zahraničí a číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu fyzické osoby, které ubytování poskytl. Zápisy do evidenční knihy musí být vedeny přehledně a srozumitelně. Tyto zápisy musí být uspořádány postupně z časového hlediska. Evidenční knihu ubytovatel uchovává po dobu 6 let od provedení posledního zápisu. Zpracování osobních údajů v evidenční knize se řídí zvláštním právním předpisem.

(5) Sazba poplatku za ubytování činí až 21,- Kč za osobu a přenocování. Obec může po dohodě s plátcem stanovit poplatek měsíční nebo roční paušální částkou.

Přechodné ustanovení k § _ Místní poplatek za ubytování

Sazba poplatku za ubytování činí až XX,- Kč za osobu a přenocování. Tuto sazbu může obec stanovit nejdříve 2 roky po účinnosti novely zákona (§ _).

Z legislativně-technického hlediska je třeba změnit i ustanovení § 1 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a případně údaje uváděné v evidenční knize, které odkazují aktuálně v § 7 odst. 3 na § 3 odst. 4 zákona č. 565/1990 Sb.

3.2 Přínosy zavedení místního poplatku za ubytování pro obce

Podstatou novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je **posílit význam obcí a jejich samospráv (zastupitelstev) při rozhodování o místním poplatku**. Rovněž je nutné **zabezpečit výběr místního poplatku** tak, aby se dotkl **všech poskytovatelů** přechodného ubytování za úplatu v obci, a to i s přihlédnutím ke vzrůstajícímu významu **sdílené ekonomiky**. Za konkrétní **přínosy** novelizovaného zákona a tím zavedení jednoho místního poplatku v přímém vztahu k cestovnímu ruchu, tj. místní poplatek za ubytování, lze považovat:

- **zjednodušení** administrativní náročnosti zavádění místního poplatku v přímé vazbě na cestovní ruch, a to prostřednictvím sloučení dvou místních poplatků do jednoho – nově místní poplatek za ubytování;

- **rozšíření počtu obcí**, které mohou místní poplatek za ubytování zavést a vybírat, čímž dojde i k navýšení příjmů do rozpočtů obcí;
- **zvýšení rozhodovací pravomoci** obcí v nastavení a výběru místního poplatku za ubytování;
- **rozšíření skupin** zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu, na která se explicitně zákon o místních poplatcích v části místního poplatku za ubytování vztahuje. Apartmánové bydlení a krátkodobý pronájem bytů v rámci sdílené ekonomiky již jsou úpravou zákona jasné a deklaratorně zahrnuty do povinnosti místní poplatek nárokovat u svých klientů a následně odvádět do rozpočtů obcí, na jejichž území se objekt nachází;
- **zúžení osvobozených skupin osob** od platby místního poplatku; podle novely zákona mají obce ve své pravomoci osvobodit další skupiny osob, které přechodně přenocují v zařízení využívaném k přechodnému ubytování za úplatu na území obce, nicméně zákon ve svém rámci již dále neukládá povinnost osvobodit například osoby, které přechodně za úplatu přenocují v zařízení využívaném k přechodnému ubytování za úplatu za účelem pracovní (služební) cesty, nebo osoby, které pobírají na své nezletilé děti sociální dávky či osoby starší 70 let věku;
- **zjednodušení agendy pro ubytovatele**; ubytoval je již pouze plátcem, nikoliv poplatníkem místního poplatku za ubytování;
- **zjednodušení záznamů v evidenčních knihách**, a to prostřednictvím vynechání údaje o účelu pobytu v obci.

3.3 Popis procesu zavedení místního poplatku za ubytování včetně vzoru obecně závazné vyhlášky

Obce mohou vydávat vlastní právní předpisy, jejichž působnost je vymezena územím obce. Právní předpisy vydané v samostatné působnosti se nazývají obecně závazné vyhlášky a právní předpisy vydané v rámci přenesené působnosti se nazývají nařízení. Pravomoc obce vydávat obecně závazné vyhlášky je stanovena v Ústavě ČR, přičemž tyto obecně závazné vyhlášky mohou vydávat zastupitelstva obcí, kterým je tato pravomoc vyhrazena. Povinnosti mohou být ukládány pouze na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování lidských práv a svobod. Oprávnění obce vydávat obecně závazné vyhlášky je konkretizováno v zákonu č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Proces zavedení místního poplatku za ubytování

1. Příprava a schvalování

Návrhu obecně závazné vyhlášky by měl předcházet podrobný rozbor problematiky a mělo by být zdůvodněno, proč je navrhovaná úprava potřeba a zda bude mít obec vůli a prostředky dodržování obecně závazné vyhlášky vymáhat. Zřejmý by měl být přínos pro občany a dopad na rozpočet obce. K návrhu obecně závazné vyhlášky by se měly vyjádřit dotčené útvary obecního úřadu a je vhodné konzultovat tento návrh s odborem veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra ČR. Nicméně, obec není povinna projednávat návrh obecně závazné vyhlášky s jinými subjekty. Výjimku tvoří statutární města, která jsou povinna návrh obecně závazné vyhlášky projednat s městskými obvody a městskými částmi. Návrh obecně závazné vyhlášky mohou projednat i kolektivní orgány samosprávy, především rada obce, je-li zřízena, finanční výbor zastupitelstva obce a následně lze předložit tento právní předpis k projednání zastupitelstvu obce, které obecně závaznou vyhlášku přijímá svým usnesením na zasedání zastupitelstva. K platnému usnesení zastupitelstva obce je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech jeho členů.

2. Zveřejňování a vyhlášování

Předpokladem platnosti a účinnosti právních předpisů orgánů samosprávy je jejich publikace, což znamená zveřejnění právních předpisů zákonem stanovenou formou. Pro publikaci právních předpisů je obecně užíván pojem vyhlášování právních předpisů. Vyhlášení je rozhodující formální podmínkou platnosti právního předpisu. Pokud není předpis zákonným způsobem vyhlášen, nelze jej aplikovat, není tedy právně závazný. Vyhlášení právních předpisů obce se děje vyvěšením na úřední desce obecního úřadu po dobu minimálně 15 dnů. Prvním dnem vyvěšení může být nejdříve den schválení obecně závazné vyhlášky zastupitelstvem obce. V případě příloh je povinné i jejich zveřejnění, protože přílohy obecně závazné vyhlášky jsou její nedílnou součástí. Na vyvěšovaných dokumentech musí být zaznamenáno jak datum vyvěšení, tak datum sejmutí písemnosti.

3. Platnost a účinnost

Obecně závazná vyhláška se stává platnou 15. dnem vyvěšení na úřední desce obecního úřadu. Účinností rozumíme stav, kdy od určitého dne z obecně závazné vyhlášky vyplývají pro příslušné osoby oprávnění a povinnosti. Není-li stanovena účinnost pozdější, nabývá obecně závazná vyhláška účinnosti 15. dnem po dni vyhlášení. Zkracování 15denní legisvakance⁴ není vhodné.

4. Zánik platnosti a účinnosti

Orgán, který vydal právní předpis, jej může změnit nebo zrušit pouze formou téhož právního předpisu. Obecně závazná vyhláška tedy může být změněna nebo zrušena pouze jinou obecně závaznou vyhláškou. V případech nezákonných obecně závazných vyhlášek může dojít k jejich zrušení i rozhodnutím Ústavního soudu.

5. Novelizace

⁴ Legisvakance je doba mezi okamžikem platnosti a účinnosti právního předpisu.

Obecně závazná vyhláška obce nebo její samotná příloha, která je nedílnou součástí obecně závazné vyhlášky, může být novelizována pouze jinou obecně závaznou vyhláškou. Změna obecně závazné vyhlášky zpravidla spočívá v doplnění nových ustanovení, zrušení některých ustanovení a náhradě textu některých ustanovení novým zněním.

6. Dozor nad vydáváním a obsahem

Dozor nad vydáváním a obsahem obecně závazné vyhlášky vykonává Ministerstvo vnitra ČR, a to prostřednictvím odboru veřejné správy, dozoru a kontroly. Obce mají povinnost zaslat obecně závaznou vyhlášku prostřednictvím datové schránky Ministerstvu vnitra ČR neprodleně po dni jejího vyhlášení, tj. jejího vyvěšení na úřední desce obecního úřadu.

Vzor obecně závazné vyhlášky je uveden v Příloze č. 1!

3.4 Definování způsobů stanovení výše sazby místního poplatku za ubytování

Základem místního poplatku za ubytování je **počet přenocování strávených v zařízení využívaném k přechodnému ubytování za úplatu**. Sazba místního poplatku může dosáhnout až 21,- Kč⁵ za osobu a přenocování, přičemž platí, že **obce mohou stanovit sazbu nižší, než je stanovena v zákoně, ale nesmí stanovit sazbu vyšší**, protože by překročily zákonné zmocnění. Obec může v obecně závazné vyhlášce stanovit výši sazby místního poplatku **diferencovaně dle ročního období, pro jednotlivé části svého území apod.**

Rozdílnou výši sazby místního poplatku za ubytování lze stanovit dle ročního období a v závislosti na sezónnosti. Například lze místní poplatek vybírat pouze v období od 1. června do 31. srpna a po zbytek roku tento poplatek neuplatňovat. Stejně tak lze v období hlavní sezony stanovit maximální sazbu a v období vedlejší sezony a mimosezony stanovit sazbu nižší. Při zohledňování kategorie zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu lze přihlídnout k rozsahu poskytovaných služeb a je možné určit nárok na úlevu vyjádřenou peněžní částkou z platby místního poplatku za každou osobu a přenocování. Pro jednotlivé části obce lze stanovit odlišnou výši sazby místního poplatku za ubytování. Tyto části lze vymezit katastrálními územími, názvy ulic a veřejných prostranství či parcelními čísly dotčených pozemků. Výše sazby je zpravidla odvislá od vzdálenosti od centra obce.

Dle výše uvedeného lze výši sazby místního poplatku modifikovat např. následovně:

⁵ V rámci dvouletého přechodného období od účinnosti novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je sazba místního poplatku za ubytování až 21,- Kč za osobu a přenocování. Po uplynutí přechodného období bude maximální sazba navýšena.

- nárok na úlevu na místním poplatku mají kempy a turistické ubytovny za každou osobu a přenocování ve výši 11,- Kč;
- obec poskytuje úlevu na místním poplatku ve výši 75 % sazby pro ubytované za účelem výkonu práce na základě potvrzení zaměstnavatele;
- sazba místního poplatku za osobu a přenocování činí:
*v době od 1. června do 31. srpna a od 1. prosince do 31. března kalendářního roku 21,- Kč;
v době od 1. dubna do 31. května a od 1. září do 30. listopadu kalendářního roku 10,- Kč.*
- sazba místního poplatku za osobu a přenocování činí:
od 1. června do 31. srpna kalendářního roku 15,- Kč.
- sazba místního poplatku za osobu a přenocování činí v k. ú. Staré město a na poz. č. 100/1 (Hlavní ulice) 21,- Kč, v ostatních částech města činí 10,- Kč.

Výběr místního poplatku lze stanovit buď **individuálním výběrem** (za osobu a přenocování) nebo **paušální částkou** (za lůžko a měsíc, resp. rok), která plyne z předpokladu daňověprávní skutečnosti, přičemž tato částka se sjednává dopředu, než konkrétní daňověprávní skutečnost nastane. Při výběru místního poplatku lze obě možnosti na území obce kombinovat; tato skutečnost se odvíjí od dohody s plátcem místního poplatku, kterou z možností výběru místního poplatku preferuje. Pro výběr místního poplatku paušální částkou je **nezbytná akceptace plátcem**.

3.5 Definování způsobů stanovení paušální částky místního poplatku za ubytování

Podstatou **paušalování** je stanovení výše místního poplatku za ubytování bez bezprostřední vazby na poplatkově-právní skutečnost (počet osob, počet využitých lůžek) s vazbou na vymezené časové období (měsíc, rok). O paušalování může rozhodnout obec, přičemž paušální částka se sjednává dopředu bez ohledu na počet osob a dnů jejich pobytu a jejím cílem je zjednodušení procesu, v rámci kterého k realizaci místního poplatku dochází. **Výše paušální částky nemůže přesahovat součet jednotlivých denních sazeb⁶**, jinak by docházelo k obcházení zákonem stanovené maximální denní výše místního poplatku. Paušální částku místního poplatku za ubytování lze stanovit dle celkového počtu lůžek v zařízení využívaném k přechodnému ubytování za úplatu.

Stanovení konkrétní výše paušálu je svěřeno do pravomoci obce a je upraveno v obecně závazné vyhlášce. **Není možné, aby výši paušální částky určil správce místního poplatku pro každého plátce individuálně.** Obec musí paušální částku místního poplatku vymezit konkrétně v obecně závazné vyhlášce s tím, že na „dohodě“ s plátcem bude otázka, zda se v jeho případě aplikuje místní poplatek stanovený denní sazbou nebo paušálně. Nelze tudíž stanovovat paušální částku místního poplatku až po dohodě obce s plátcem v rámci činnosti správce místního poplatku, pokud tato paušální částka není uvedena v obecně závazné vyhlášce.

⁶ Pokud má obec stanovenou sazbu poplatku 21,- Kč osoba/přenocování, pak výše paušální částky nemůže přesahovat 7 665 Kč ročně (21,- Kč * 365 dní).

Paušální částky u místního poplatku za ubytování je možné vázat na jedno lůžko (celková výše paušální částky je pak určena vynásobením kapacity zařízení využívaného k přechodnému ubytování za úplatu) nebo celkovou lůžkovou kapacitu zařízení využívaného k přechodnému ubytování za úplatu a lze je stanovit po dohodě s plátcem. **Paušalování může být alternativa vůči platbě místního poplatku v nepaušalované výši, které lze použít, pokud je poplatkový subjekt akceptuje, jinak platí místní poplatek podle nepaušalované sazby určené obecně závaznou vyhláškou.**

Výše paušální částky se odvíjí od období, pro které je stanovena, a zpravidla se jedná o jeden kalendářní rok. Místní poplatky jsou splatné za každé kalendářní čtvrtletí. Níže jsou uvedeny možné varianty stanovení výše paušální částky, které je nutno vnímat jako nezávazné příklady z praxe, které obce v České republice využívají, a je možné se jimi inspirovat⁷:

- s přihlédnutím k sezónnosti – např. 150 dnů * 6,- Kč * počet pevných lůžek;
- bez zohlednění sezónnosti – např. 400,- Kč/lůžko/rok;
- dle lůžkové kapacity zařízení využívaného pro přechodné ubytování za úplatu:
 - do 10 lůžek (např. bytový dům, apartmán) – XX,- Kč/lůžko/rok;
 - do 50 lůžek – XX,- Kč/lůžko/rok;
 - více než 50 lůžek – XX,- Kč/lůžko/rok.

3.6 Uvedení možností dalšího stanovení výjimek při výběru místního poplatku za ubytování v závislosti na zaměření obce

Novela zákona o místních poplatcích stanovuje pro místní poplatek za ubytování základní okruhy osvobozených skupin, které místnímu poplatku nepodléhají a jsou od jeho platby osvobozeny.

Obec může v samostatné působnosti rozhodnout o dalších skupinách osob, které jsou od platby místního poplatku za ubytování osvobozeny nebo mají vyšší sazby místního poplatku sniženou. Výjimka z platby místního poplatku nebo snížení jeho sazby jsou zpravidla určeny sociálními důvody. Další možností uplatnění výjimky z platby místního poplatku je podpora skupin turistů, které jsou pro obec prokazatelným přínosem a které takto může obec motivovat k (opakované) návštěvě.

Příklady skupin osob, které mohou být od platby místního poplatku osvobozeny, nebo jim může být sazba místního poplatku snížena při splnění nároku na úlevu:

- osoby starší **70 let**;
- osoby, které jsou **studenty do 26 let** a studují v prezenční formě studia;

⁷ Příklady vycházejí z reálných zkušeností obcí, které uplatňují paušální částky (konkrétně Pec pod Sněžkou, Špindlerův Mlýn, Boží Dar).

- osoby ubytované v turistických ubytovnách tělovýchovných jednot a sportovních klubů a v ubytovnách sdružení dětí a mládeže **pro skupiny dětí a mládeže**, pokud cena za ubytování nepřesahuje trojnásobek výše místního poplatku za osobu a den;
- osoby, které mají **trvalý pobyt na území obce**, ale po dobu léčení nebo rekreace pobývají v lázeňských nebo rekreačních zařízeních v příslušné obci;
- osoby ubytované v případě nouze při **živelních katastrofách nebo krizových stavech**;
- osoby ubytované za účelem **výkonu práce** na základě potvrzení zaměstnavatele;
- a další.

3.7 Popis procesu administrace místního poplatku za ubytování ze strany obce

Proces administrace místního poplatku za ubytování vychází ze zákonné úpravy a z obecně závazné vyhlášky obce o místním poplatku za ubytování. **Správu** místního poplatku **provádí obec**, která poplatek zavedla a postupuje podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví některé podrobnosti týkající se správy místních poplatků. Ostatní postupy vycházejí ze zákona č. 280/2009 Sb., **daňový řád**, ve znění pozdějších předpisů. Výkon správy místního poplatku provádí obecní úřad v přenesené působnosti. **Obecní úřad vykonává všechny činnosti spojené s poplatkovým řízením**, kterým se rozumí povinnost činit veškerá opatření potřebná ke správnému a úplnému stanovení, zajištění a splnění poplatkových povinností. Jedná se zejména o vyhledání poplatkových subjektů, vyměření místního poplatku, zajištění jeho výběru, jeho případné vymáhání, vyúčtování a kontrola. Při administraci místního poplatku je třeba zajistit soulad jednání obecního úřadu se všemi zásadami daňového řízení, zejména se zásadou mlčenlivosti a neveřejnosti.

Pro výběr místního poplatku jsou další nezbytné podrobnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce o místním poplatku za ubytování vydané obcí v samostatné působnosti. V obecně závazné vyhlášce jsou náležitosti dané zákonem a rozhodnutí, která patří do samostatné působnosti obce, tj. nastavení sazeb místního poplatku a/nebo paušální částky, způsob výběru místního poplatku a lhůty, případné další skupiny osob osvobozených od platby místního poplatku.

Proces administrace a výběr místního poplatku

Místní poplatek za ubytování vybírá obec, ve které se nachází alespoň jedno zařízení využívané k přechodnému ubytování za úplatu. Obec si pro proces administrace a výběr místního poplatku z ubytování zpracuje obecně závaznou vyhlášku, kterou schválí zastupitelstvo obce.

V obecně závazné vyhlášce obec stanoví (vzor Příloha č. 1):

1) typ zařízení, která zpoplatní

Jedná se o zařízení využívaná k přechodnému ubytování za úplatu; kromě standardních ubytovacích zařízení (dle kategorizace Českého statistického úřadu) může obec zpoplatnit další zařízení jako např. ubytovací zařízení rodinného typu či apartmánové byty, pokud je majitelé pronajímají k přechodnému ubytování za úplatu.

2) výši sazby místního poplatku

Obec může stanovit:

- sazbu za osobu a přenocování individuálním výběrem;
- paušální částku dle celkové lůžkové kapacity zařízení využívaného k přechodnému ubytování za úplatu;
- nebo může kombinovat individuální výběr a paušální částku.

Při stanovení paušální částky obec stanoví zákonné limity a pravidla pro její výši na základě celkové lůžkové kapacity zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu. Nesmí dojít k překročení nejvyšší přípustné zákonné denní sazby místního poplatku (po přepočtu).

Obec může provést diferenciaci výši sazby místního poplatku s ohledem na umístění zařízení využívaného k přechodnému ubytování za úplatu a jeho vzdálenosti od centra obce nebo od nejvýznamnějších atraktivit cestovního ruchu. Obec tak může stanovit rozdílnou sazbu místního poplatku pro části obce nebo pro její jednotlivá katastrální území.

3) rozsah a způsob evidence a další její náležitosti

Plátcem místního poplatku je fyzická nebo právnická osoba, která přechodné ubytování v zařízení využívaném za úplatu poskytla a má ohlašovací povinnost. Obecní úřad eviduje plátce a celkovou lůžkovou kapacitu zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu.

Pro evidenci je základem evidenční kniha, kterou je povinen vést každý ubytovatel v písemné podobě. Do evidenční knihy zapisuje ubytovatel následující údaje všech ubytovaných osob:

- doba ubytování;
- jméno, příjmení;
- adresa místa trvalého pobytu nebo místo trvalého bydliště v zahraničí;
- číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu hosta.

Zápisy do evidenční knihy musí být vedeny přehledně a srozumitelně. Musí být uspořádány postupně z časového hlediska. Evidenční knihu ubytovatel uchovává po dobu 6 let od provedení posledního zápisu. Zpracování osobních údajů v evidenční knize se řídí zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

4) okruh osvobozených skupin osob

Základní skupiny osob, které jsou osvobozeny od platby místního poplatku, jsou stanoveny zákonem a případně je možné tyto skupiny osob rozšířit z rozhodnutí obce v samostatné působnosti a v daném případě jsou nad rámec zákona vyjmenovány v obecně závazné vyhlášce.

5) výběr místního poplatku a lhůty

Podle výše poplatkové povinnosti stanovené obcí v obecně závazné vyhlášce může obec použít individuální výběr za skutečné počty přenocování v rámci pobytu (využitá lůžka), výběr paušální částkou nebo kombinaci individuálního výběru a paušální částky.

Při individuálním výběru zaplatí plátce částku vypočtenou z počtu ubytovaných osob a realizovaného počtu přenocování, které jsou uvedeny v evidenční knize a dle stanovené výše sazby místního poplatku. Při výpočtu místního poplatku jsou zohledněny skupiny osob, které jsou od platby místního poplatku osvobozeny.

Výběr paušální částkou obec uplatní u těch zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu, se kterými se na takovém způsobu výběru místního poplatku dohodne. Výběr místního poplatku za ubytování formou paušálu snižuje náklady obce i plátce na administraci místního poplatku. Je efektivním nástrojem zvláště v případě plátců, kteří s obcí dostatečně nebo vůbec nespolupracují. Paušální výběr místního poplatku nenahrazuje povinnou evidenci hostů a vedení evidenční knihy.

Výběr místního poplatku probíhá ve lhůtách stanovených obecně závaznou vyhláškou. Obec může stanovit výběr týdně, měsíčně, dvakrát ročně nebo při ukončení sezony (letní, zimní). Při stanovení lhůt pro výběr místního poplatku je třeba zvážit zatížení pracovníků obecního úřadu spojené s administrací výběru místního poplatku.

3.8 Příklady kontrolní činnosti a tvorba databáze zařízení využívaných pro přechodné ubytování za úplatu

Kontrolní činnost při správě místního poplatku za ubytování lze rozdělit do tří oblastí: **ohlašovací povinnost, povinnost odvádět místní poplatek včas a řádně ve skutečné výši a motivační činnost** vedoucí ke skutečným odvodům. Samostatným bodem je pak tvorba databází a práce s daty.

1. Registrační povinnost

Kontrolní činnost při správě místních poplatků začíná již při samotné registrační povinnosti daňových subjektů. Obec uvede v obecně závazné vyhlášce náležitosti registrační povinnosti obdobné registrační povinnosti daňového subjektu podle § 33 odst. 6 daňového řádu, z čehož by měl obsah registrační povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce vycházet. V rámci registrační povinnosti by měl plátce ohlásit plné jméno nebo název, bydliště, místo podnikání nebo sídlo, rodné číslo,

identifikační číslo. Jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu, která je podnikatelským subjektem, též čísla účtů, na nichž jsou soustředěny peněžní prostředky z její podnikatelské činnosti. V rámci registrační povinnosti dále povinné subjekty sdělí veškeré skutečnosti mající vliv na výši jejich poplatkových povinností.

Na základě registrační povinnosti vzniká obecnímu úřadu databáze ubytovatelů na území obce včetně jejich lůžkové kapacity. Při kontrole registrační povinnosti může obec vycházet ze spolupráce s živnostenským úřadem a se stavebním úřadem (kolaudační souhlas). Změna zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, s sebou nese změnu v definici ubytovacích zařízení, a to z **ubytovacích zařízení „určených“ na ubytovací zařízení „využívaná“ k přechodnému ubytování za úplatu**. To znamená, že bytové jednotky, rodinné a bytové domy (včetně apartmánových) a další prostory využívané k přechodnému ubytování za úplatu již mají jasně definovanou registrační povinnost.

K vynucení plnění registrační povinnosti dle § 14a zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, lze využít pořádkovou pokutu podle § 247 odst. 2 daňového řádu. Pokutu podle tohoto ustanovení lze však uložit pouze do doby, než správce poplatků vyměří platebním výměrem na základě dokazování, popř. použití pomůcek. Pokutu nelze použít jako sankci (trest), ale jako prostředek k získání součinnosti plátce pro správné stanovení výše místního poplatku.

2. Odvod místního poplatku za ubytování včas a ve skutečné výši

Obecně platí, že plátce je povinen spočítat si výši místního poplatku, a to na základě sazby daného místního poplatku uvedené v obecně závazné vyhlášce a následně takto vypočtený místní poplatek zaplatit obci ve stanovené lhůtě splatnosti. Dále je plátce místního poplatku povinen vést evidenční knihu, která umožňuje správci místního poplatku získat rozhodující skutečnosti pro vyměření a případnou kontrolu poplatkové povinnosti.

Správce místního poplatku za ubytování má několik možností **kontroly** správné výše odvedeného místního poplatku, a to:

- a) **Pravidelná, opakovaná kontrola evidenční knihy**, a to včetně pravidelné evidence výkonů kontrolovaného zařízení v podobě počtu využitých lůžek (tzv. čisté využití lůžek). Pokud správce místního poplatku má pochyb o správnosti údajů zaznamenaných plátcem místního poplatku v jím předložené evidenční knize a má k tomu zcela konkrétní důvodné pochybnosti vycházející z jeho zjištění, zahájí vytýkácí řízení podle ustanovení § 89 daňového řádu. To znamená, že ve své výzvě plátcí sdělí své pochybnosti a vyzve ho, aby se k nim vyjádřil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů řádně prokázal. Sdělení pochybností musí být natolik konkrétní, aby plátce mohl poskytnout určitou odpověď a předložit důkazní prostředky.

b) Právní nástroje kontroly umožněné daňovým řádem

- i. **vyhledávací činnost** (§ 78 daňového řádu) – smyslem vyhledávací činnosti je sběr informací důležitých pro rozhodování správce místního poplatku. Správce místního poplatku vyhledává důkazní prostředky a poplatkové subjekty a zjišťuje plnění jejich povinností při správě místních poplatků nejen před zahájením řízení, ale i v jeho průběhu. Vyhledávací činnost provádí správce místního poplatku i bez součinnosti s poplatkovým subjektem. V rámci vyhledávací činnosti správce místního poplatku např. ověřuje úplnost evidence poplatkových subjektů, shromažďuje a zpracovává nezbytné informace pro účely správy místního poplatku, opatřuje nezbytná vysvětlení či provádí místní šetření.
- ii. **vysvětlení** (§ 79 daňového řádu) – správce místního poplatku v rámci vyhledávací činnosti opatřuje nezbytná vysvětlení k prověření skutečností rozhodných pro naplnění cíle správy místního poplatku, pokud tyto skutečnosti nelze prověřit jiným úředním postupem. Je však třeba zdůraznit, že podané vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.
- iii. **místní šetření** (§ 80 až § 84 daňového řádu) – správce místního poplatku může provádět místní šetření, kdy jde zejména o vyhledávání důkazních prostředků a provádění ohledání u poplatkových subjektů a dalších osob zúčastněných na správě místního poplatku. K provedení místního šetření může správce místního poplatku přizvat osobu, jejíž přítomnost je podle povahy věci potřebná. Poplatkový subjekt a další přítomné osoby jsou povinny poskytnout úřední osobě, která provádí místní šetření, všechny přiměřené prostředky a potřebnou součinnost. Při místním šetření může správce místního poplatku zajistit věci, které mohou sloužit jako důkazní prostředek.
- iv. **daňová (poplatková) kontrola** (§ 85 až § 88 daňového řádu) – předmětem daňové (poplatkové) kontroly jsou poplatkové povinnosti nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení místního poplatku. Poplatková kontrola se provádí u poplatkového subjektu nebo na místě, kde je to vzhledem k účelu kontroly nejvhodnější. Správce místního poplatku předmět poplatkové kontroly prověřuje ve vymezeném rozsahu. Rozsah poplatkové kontroly lze v jejím průběhu rozšířit nebo zúžit postupem pro její zahájení. Poplatkový subjekt je povinen umožnit správci místního poplatku zahájení a provedení poplatkové kontroly. O zahájení, průběhu a ukončení poplatkové kontroly sepíše správce místního poplatku zprávu, která obsahuje výsledek kontrolního zjištění.
- v. **postup k odstranění pochybností** (§ 89 a § 90 daňového řádu) – má-li správce místního poplatku konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti příslušných písemností předložených poplatkovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených, vyzve poplatkový subjekt k odstranění těchto pochybností. Ve výzvě správce místního poplatku uvede své pochybnosti způsobem, který umožní poplatkovému subjektu, aby se k nim vyjádřil, neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvětlil, nepravdivé údaje opravil nebo pravdivost údajů prokázal a předložil důkazní prostředky tak, aby došlo k odstranění těchto pochybností. Ve výzvě poplatkovému subjektu stanoví správce místního poplatku lhůtu k odstranění pochybností, která nesmí být kratší než 15 dnů, a poučí ho o následcích spojených s neodstraněním pochybností nebo nedodržením stanovené lhůty. O průběhu

postupu k odstranění pochybností sepíše správce místního poplatku protokol nebo úřední záznam, ve kterém uvede vyjádření nebo důkazní prostředky, na jejichž základě považuje pochybnosti za zcela nebo zčásti odstraněné, a případné důvody přetrvávajících pochybností.

Pokud **plátce nesplní** uvedenou povinnost, vyměří mu správce místního poplatku (obecní úřad) místní poplatek rozhodnutím, kterým je **platební výměr**. Pokud nebyl místní poplatek včas plátcem zaplacen nebo plátcem včas odveden, může správce poplatku místní poplatek nebo jeho část zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím místního poplatku.

Ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že penále, úroky a pokuty upravené daňovým řádem se v poplatkovém řízení neuplatňují, avšak s výjimkou pořádkových pokut (viz § 247 až § 249 daňového řádu).

3. Motivace k odvodu místního poplatku za ubytování

Praxe ukazuje na dva hlavní důvody, proč nebyly místní poplatky ve vztahu k cestovnímu ruchu odváděny v reálné výši. Prvním důvodem je snižování základu daně z příjmů, což od 1. prosince 2016 ztěžuje v oboru CZ-NACE 55 Ubytování elektronická evidence tržeb. Druhým důvodem je neúčelová vázanost vybraných finančních prostředků z odvodů místního poplatku, tzn., že finanční prostředky nemusí být obcí zpět investovány do podpory rozvoje cestovního ruchu na území obce a rozpouští se v rozpočtech obcí. Tuto skutečnost vnímají fyzické osoby podnikající nebo právnické osoby velmi negativně. Zahraniční zkušenosti ukazují, že **zvýšená komunikace** mezi samosprávou a podnikatelskými subjekty ve věci rozvoje cestovního ruchu včetně uvedení výše příjmů z místních poplatků v přímé vazbě na cestovní ruch a výdajů vynaložených obcí na podporu rozvoje cestovního ruchu, přináší vyšší odvody místních poplatků.

Ke zvýšení motivace výběru a odvodu místního poplatku podnikajícími fyzickými osobami či právnickými osobami lze jednoznačně doporučit zapojení těchto subjektů do rozhodování o využití získaných prostředků, a to nejlépe přes jejich členství v **územně zastřešující organizaci destinačního managementu**.

4. Tvorba databází a využití dat

Český statistický úřad, který je pověřen státní statistickou službou, eviduje data týkající se hromadných ubytovacích zařízení, počtu hostů a počtu přenocování na úrovni obcí a u vybrané skupiny obcí i čisté využití lůžek. I přesto se doporučuje obcím vést si **vlastní evidenci všech ubytovatelů**, tzn. všech subjektů, které provozují zařízení využívaná k přechodnému ubytování za úplatu. Kromě klasifikovaných hromadných ubytovacích zařízení bude mít obec k dispozici přehled o individuálních ubytovacích zařízeních (např. zařízení rodinného typu, apartmánového bydlení, bytů v rámci sdílené ekonomiky ad.).

Z registrační povinnosti, ze spolupráce s věcně a místně příslušným živnostenským úřadem a stavebním úřadem, je doporučeno obci **pravidelně sestavovat seznam (databázi) ubytovatelů** na území obce včetně typu ubytovacího zařízení a celkového počtu lůžek. Z odvodu místního poplatku za ubytování a z pravidelné kontroly evidenčních knih ubytovatelů doplní do databáze počet přenocování a procentuální obsazenost lůžkové kapacity. Získá tak základní kapacitní a výkonové ukazatele cestovního ruchu na svém území, které pak může pomocí jednoduchých statistických analýz (časová řada, indexní analýza) pravidelně analyzovat. Výstupy se stanou podkladem pro koncepční a plánovací činnost v cestovním ruchu v obci nebo v mikroregionu (při společné strategii rozvoje cestovního ruchu více obcí) a také kontrolním nástrojem pro výběr místního poplatku za ubytování (sledování výrazných změn ve vývoji ukazatelů). Níže uvedená Tabulka 2 uvádí základní přehled ukazatelů, zdrojů dat, odpovědnosti a využití dat, jako minimálně vhodný rozsah databáze cestovního ruchu vedenou samosprávami obcí, které vnímají cestovní ruch jako svoji rozvojovou aktivitu.

Tabulka 2: Minimální rozsah databáze cestovního ruchu na úrovni obce

UKAZATEL	ZDROJ DAT	ODPOVĚDNOST	VYUŽITÍ
Ubytovací zařízení (hromadná i individuální)	▪ Registrační povinnost k odvodu místního poplatku za ubytování ▪ Živnostenský úřad (zahájení/ukončení podnikatelské činnosti) ▪ Stavební úřad (kolaudační souhlas)	Obecní úřad v součinnosti s organizací destinačního managementu, pokud v daném území existuje a/nebo s turistickým infomačním centrem	Sledování aktuálního počtu a vývoje počtu ubytovacích zařízení v různých kategoriích, kontrolní činnost při aplikaci místního poplatku za ubytování, komunikace a partnerství s ubytovateli při podpoře rozvoje cestovního ruchu v území, a další
Počet lůžek	▪ Registrační povinnost k odvodu místního poplatku za ubytování ▪ Stavební úřad (kolaudační souhlas) ▪ Komunikace s ubytovatelem	Obecní úřad v součinnosti s organizací destinačního managementu, pokud v daném území existuje a/nebo s turistickým infomačním centrem	Sledování aktuální lůžkové kapacity v obci vzhledem k plánování rozvojových aktivit v cestovním ruchu, občanské obslužnosti obce, dopravní obslužnosti, zajištění bezpečnosti v obci a správy věcí veřejných
Počet hostů	▪ Evidence o platbě místního poplatku za ubytování ▪ Evidenční kniha ubytovatele ▪ Informace od ubytovatele v rámci partnerství destinačního	Obecní úřad v součinnosti s organizací destinačního managementu, pokud v daném území existuje a/nebo s turistickým infomačním centrem	Sledování vývoje počtu turistů vyskytujících se v obci s návazností na zajištění občanské obslužnosti obce, dopravní obslužnosti, zajištění bezpečnosti v obci a správy věcí veřejných

	managementu		
Počet přenocování (následný výpočet procentuální obsazenosti lůžkové kapacity)	▪ Evidence o platbě místního poplatku za ubytování ▪ Evidenční kniha ubytovatele ▪ Informace od ubytovatele v rámci partnerství destinačního managementu	Obecní úřad v součinnosti s organizací destinačního managementu, pokud v daném území existuje a/nebo s turistickým informačním centrem	Sledování vývoje počtu turistů vyskytujících se v obci s návazností na zajištění občanské obslužnosti obce, dopravní obslužnosti, zajištění bezpečnosti v obci a správu věcí veřejných.

Zdroj: Vlastní zpracování, 2018.

3.9 Návrh marketingového využití zavedení místního poplatku za ubytování ze strany obce

Financování **marketingových aktivit** ze strany obcí patří mezi standardní formu alokace finančních prostředků získaných z příjmů z místního poplatku za ubytování. **Hlavním cílem je budování společné konkurenceschopné značky regionu/oblasti cestovního ruchu založené na kvalitních službách.** Obce kontrolují hospodárnost, efektivnost a účelnost prostředků alokovaných do marketingových aktivit vzhledem k cílům, které mají stanoveny pro rozvoj cestovního ruchu a k prosazení zájmů všech organizací působících v sektoru cestovního ruchu. Kritériem efektivity marketingových nástrojů je zvýšení počtu návštěvníků a jejich výdajů v destinaci cestovního ruchu.

Výčet možných podporovaných marketingových aktivit v obci:

- tvorba produktu cestovního ruchu – zkvalitnění zážitku pro návštěvníky;
- propagační materiál pro návštěvníky, kde jsou uvedeny služby, které mají návštěvníci se slevou (např. vstup do bazénů, wellness center, outdoorových center a dalších sportovišť, vstup do vybraných muzeí, komentované prohlídky, koncerty atd.); tento propagační materiál dostávají zdarma všechna zařízení využívaná k přechodnému ubytování za úplatu, která jsou plátcem místního poplatku a osoby ubytované v těchto zařízeních, tedy poplatníci;
- propagační materiál pro zlepšení orientace návštěvníka v nabídce atraktivit a služeb (mapy, otevírací doby, speciální akce);
- pořádání specifických eventů pro zvýšení motivace návštěvníků k (opakovanému) příjezdu do destinace;
- karta destinace – zapojení atraktivit a služeb, pro návštěvníky, systém distribuce;
- on-line systém rezervace ubytování a dalších služeb pro návštěvníky (vstupy do kulturních a sportovních zařízení);
- mobilní aplikace – orientační systém, informační databáze;
- a další.

Marketingové aktivity jsou založeny na **partnerství veřejného, soukromého a neziskového sektoru**. Přinášejí výhody pro návštěvníky a stávají se motivací k (opakovanému) pobytu. Zároveň deklarují, jak byl místní poplatek, který turisté zaplatili, využit pro zkvalitnění služeb cestovního ruchu. Pro poskytovatele služeb návštěvníkům v destinaci cestovního ruchu jsou marketingové aktivity hrazené z příjmů z místního poplatku za ubytování jednak přínosem k vlastním marketingovým aktivitám, ale zejména jsou to prostředky prokazatelně vynakládané na rozvoj cestovního ruchu s možností kontroly jejich účinnosti.

3.10 Demonstrativní výčet aktivit, které je účelné podpořit z příjmů z místního poplatku za ubytování pro rozvoj cestovního ruchu v obci

Použití příjmů z místního poplatku za ubytování je součástí financování podpory rozvoje cestovního ruchu jak v obci samotné, tak v rámci regionu/oblasti cestovního ruchu. V České republice **nelze povinně vyžadovat účelovou vázanost místních poplatků**, která existuje v některých zemích, a která by určila způsob využití finančních prostředků z vybraného místního poplatku za ubytování. Přesto **je žádoucí**, aby obce ve svých rozpočtových soustavách přiřazovaly k nejvýznamnějším příjmům z cestovního ruchu odpovídající výdaje. Měly by být hodnoceny příjmy a výdaje v závislosti na výkonech cestovního ruchu. Proto by mělo rozhodnutí obce o aktivitách, které budou z příjmů z místního poplatku podporovat, vycházet z **priorit plánů** na podporu budoucího rozvoje cestovního ruchu v daném území a **partnerství místních aktérů cestovního ruchu**. Při rozhodování je důležité respektovat také potřeby **rezidentů** tak, aby rozvoj cestovního ruchu přispíval ke zkvalitnění životního prostředí a trávení volného času. Obecnou zásadou při rozhodování o využití příjmů z místního poplatku za ubytování je **udržení/zvýšení pracovních míst, rozvoj infrastruktury, zajištění udržitelného rozvoje území** (potlačení negativních vlivů cestovního ruchu) a **spokojenost rezidentů**.

Pro socio-ekonomickou racionalitu použití zdrojů z místního poplatku za ubytování platí dvě základní podmínky:

- a) **výdaj musí být použit k motivaci** navštívit danou destinaci a ke službám vztahujících se k návštěvníkům, tzn., že se jedná o výdaje na aktivity, které jsou primárně poskytovány návštěvníkům;
- b) **výdaj nelze použít na financování takové položky, která by za normálních okolností byla poskytnuta (zaplacená) krajem nebo obcí**. Pokud takovou položku nelze jednoznačně oddělit od běžných položek, pak lze, aby kraj nebo obec položku vykazala jako výdaj na cestovní ruch pouze v případě, že kraj nebo obec vykazuje vysokou koncentraci aktivity v cestovním ruchu. V takovém případě musí být výše výdajů cestovního ruchu kalkulována na základě odhadované procentuální výše podílu výdajů připadající na návštěvníky.

Výčet možných podporovaných aktivit v obci:

- sběr informací a dat pro analytickou a plánovací činnost v cestovním ruchu;
- tvorba rozvojových a marketingových plánů v cestovním ruchu v návaznosti na program rozvoje obce;
- vytváření informačních systémů cestovního ruchu a podávání informací o nabídce pro návštěvníky;
- marketingové aktivity v cestovním ruchu v návaznosti na rozvojové plány, které vedou prokazatelně ke zvýšení návštěvnosti;
- příspěvky na činnost místní/regionální organizace cestovního ruchu;
- vytváření fondů na podporu rozvoje cestovního ruchu;
- podpora místního podnikání s vazbou na cestovní ruch;
- tvorba produktů cestovního ruchu;
- výdaje na provoz zařízení, která jsou ve vlastnictví obce a jejichž činnosti jsou určeny především pro návštěvníky;
- podíl spolufinancování projektů podpořených z veřejných zdrojů (grantová schémata kraje, dotační programy ministerstev, Evropské strukturální a investiční fondy);
- výstavba a údržba zařízení prokazatelně sloužících primárně návštěvníkům – parkoviště a sociální zařízení u atraktivit cestovního ruchu, přístupové cesty k atraktivitám a zařízením cestovního ruchu ve vlastnictví obce, vodohospodářská infrastruktura, turistické cesty, lyžařské běžecké trasy, sjezdovky, skibusy, cyklobusy, volnočasová zařízení, veřejná prostranství sloužící k organizování akcí pro návštěvníky;
- a další.

Příjmy z místního poplatku za ubytování mohou obce využít mimo jiné i na financování marketingových aktivit. Efektivnější financování marketingových aktivit lze realizovat organizacemi destinačního managementu (destinačními společnostmi), dobrovolnými svazky obcí či místními akčními skupinami, které zastřešují více subjektů ve více územních celcích. Podstatou destinačního managementu jsou **3K – kooperace, komunikace a koordinace**. Při realizaci marketingových kampaní v cestovním ruchu lze představitelům obcí jednoznačně doporučit, aby spolupracovali v rámci organizací destinačního managementu nejen s dalšími obcemi, ale i se zástupci soukromého sektoru. Činnost těchto organizací by měla vycházet z Kategorizace organizací destinačního managementu (ČCCR-CzechTourism, 2017), která je v České republice aktuálně připravována.

4. Popis uplatnění certifikované metodiky

Certifikovaná metodika je určena pro **zástupce místní samosprávy**, především pro starosty a místostarosty obcí, dále pro zastupitele či úředníky mající v gesci správu místních daní a místních poplatků. Metodiku jistě využijí i **podnikatelé v cestovním ruchu**, konkrétně ubytovatelé.

Primárním uplatněním certifikované metodiky je její využití při implementaci novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů; v části týkající se místního poplatku za ubytování. Uživatel by měl být podle metodiky schopen zavést na území obce místní poplatek za ubytování, zajistit jeho administrativní a kontrolní proces a dále s příjmy z něho plynoucími pracovat v otázce podpory rozvoje cestovního ruchu na území obce.

Sekundárním uplatněním certifikované metodiky je její využití i v případě, kdy se obec rozhodne místní poplatek za ubytování nezavádět, a to pro příkladný návod k vytvoření databáze zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu na území obce a sestavení základních doprovodných ukazatelů cestovního ruchu pro sledování vývoje i aktuálního stavu cestovního ruchu v obci. V této otázce se nelze spoléhat pouze na veřejně dostupné informace Českého statistického úřadu, i když se jedná o data a informace velmi kvalitní. Jednak jsou ze strany Českého statistického úřadu dodávána s jistým zpožděním (s ohledem na termíny vykazovací povinnosti poskytovatelů služeb) a jednak neslouží k okamžité kontrole plnění poplatkové povinnosti v obci. Při dispozici statistických údajů o stavu a vývoji cestovního ruchu v obci je možné lépe plánovat činnosti a priority v cestovním ruchu, vytvářet partnerství a volit vhodné marketingové nástroje.

Terciárním uplatněním certifikované metodiky je její využití při procesu rozpočtování finančních prostředků, které hodlá obec investovat do rozvoje cestovního ruchu v následujícím období. V kapitole 3.10 je uveden demonstrativní výčet aktivit, které lze považovat za výdaj cestovního ruchu, a tudíž je zahrnout do položky 2143 Cestovní ruch v rámci platné rozpočtové skladby.

5. Nástroj rozšíření certifikované metodiky mezi cílovou skupinu

Jelikož jsou uživateli certifikované metodiky zástupci obcí, certifikovaná metodika bude šířena prostřednictvím webových stránek zadavatele metodiky, kterým je Ministerstvo pro místní rozvoj ČR v sekci Cestovní ruch a Regionální rozvoj, dále pak prostřednictvím Svazu měst a obcí ČR a Sdružení místních samospráv ČR. Svaz měst a obcí ČR se aktivně účastnil příprav zpracování novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, týkajících se zavedení místního poplatku za ubytování.

6. Přehled použité literatury

- [1] BIEGER, T. 2008. *Management von Destinationen*. 3. vyd. München: Oldenbourg Wissenschaftsverlag, 2008. 365 s. ISBN 978-3-486-58628-2.
- [2] FREYER, W. 2009. *Tourismus – Einführung in die Fremdenverkehrsökonomie*. 2. vyd. München: Oldenbourg Wissenschaftsverlag, 2009. 578 s. ISBN 978-3-486-58927-6.
- [3] FUCHS, W., MUNDT, J. W., ZOLLONDZ, H. D. 2008. *Lexikon Tourismus*. 1. vyd. München: Oldenbourg Wissenschaftsverlag, 2008. 804 s. ISBN 978-3-486-25069-5.
- [4] *Deník veřejné správy*. 2015. Správa místních poplatků II. [online], [cit. 2017-02-22]. Dostupné z: <<http://denik.obce.cz/clanek.asp?id=6686865>>.
- [5] Ministerstvo financí ČR. 2017. *Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů* [online], [cit. 2017-02-04]. Dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cps/rde/xbcr/mfcr/ZAKON_1990-565_Z_O_MISTNICH_POPLATCICH_-_Aktualni_zneni.pdf>.
- [6] Ministerstvo financí ČR. 2017. *Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů* [online], [cit. 2017-02-10]. Dostupné z: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-250>>.
- [7] Ministerstvo financí ČR. 2017. *Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů* [online], [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-280>>.
- [8] Ministerstvo financí ČR. 2017. *Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů* [online], [cit. 2017-02-08]. Dostupné z: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-320>>.
- [9] Ministerstvo vnitra ČR. 2017. *Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů* [online], [cit. 2017-01-15]. Dostupné z: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-128>>.
- [10] MONITOR. 2017. *Informační portál Ministerstva financí ČR* [online], [cit. 2017-01-20]. Dostupné z: <<http://monitor.statnipokladna.cz/2016/>>.
- [11] PELC, V. 2012. *Místní poplatky – praktická příručka pro obce*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2012. 240 s. ISBN 978-80-7400-454-4.
- [12] RADVAN, M. 2012. *Místní daně*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2012. 243 s. ISBN 978-80-7357-932-6.

7. Seznam publikací, které předcházely certifikované metodice a byly publikovány

- [1] ČERTÍK, M., ATTL, P., KULICHOVÁ, M., PLZÁKOVÁ, L., STUDNIČKA, P. 2014. *Analýza výběru místních poplatků ve vztahu ke kapacitám a výkonnosti ubytovacích a lázeňských zařízení v České republice – závěrečná zpráva projektu*. Praha: Vysoká škola hotelová, 2014. 93 s.
- [2] PLZÁKOVÁ, L., STUDNIČKA, P. 2014. *Řízení cestovního ruchu v České republice – minulost, současnost, budoucnost*. Praha: Wolters Kluwer, 2014. 204 s. ISBN-978-80-7478-593-1.
- [3] PLZÁKOVÁ, L., STUDNIČKA, P., TITTELbachová, Š. 2015. *Vliv místních poplatků na rozvoj cestovního ruchu – závěrečná zpráva projektu*. Praha: Vysoká škola hotelová, 2015. 103 s.
- [4] PLZÁKOVÁ, L., STUDNIČKA, P., TITTELbachová, Š. 2016. *Návrh změn režimu místních poplatků v přímé vazbě na cestovní ruch – závěrečná zpráva projektu*. Praha: Vysoká škola hotelová, 2016. 102 s.
- [5] STUDNIČKA, P. 2014. Geschichte und Gegenwart der Kurtaxe und Ortstaxe in der Tschechischen Republik. In *Mladá veda / Young Science*, roč. 2, č. 1, s. 109-116. ISSN 1339-3189.
- [6] STUDNIČKA, P. 2016. Legislativní úprava místního poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt a místního poplatku z ubytovací kapacity v České republice. In *Acta Universitatis Carolinae – Iuridica*, Praha: Univerzita Karlova, 2016, roč. LXII, č. 3, s. 37-47. ISSN 0323-0619.
- [7] STUDNIČKA, P. 2016. Místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt jako možný nástroj financování podpory cestovního ruchu v České republice. In *Ekonomická revue cestovního ruchu*, Banská Bystrica: Univerzita Mateja Bela, 2016, roč. 49, č. 2, s. 112-121. ISSN 0139-8660.
- [8] PLZÁKOVÁ, L. 2017. *Evaluation of Public Finance in the Tourism Sector at the Municipal Budget Level*. Application of Mathematics and Statistics in Economics, Sklarska Poreba, 2017.

8. Dedikace dle § 8 odst. 2 zákona č. 130/2002 Sb., podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, ve znění pozdějších předpisů

Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r.o., jakožto výzkumná organizace dle zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, ve znění pozdějších předpisů, řešila ve vztahu k místním poplatkům v přímé vazbě na cestovní ruch tyto projekty výzkumu a vývoje:

- č. MMR-192/2016-54 „Návrh změn režimu místních poplatků v přímé vazbě na cestovní ruch“, zadavatel: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, termín řešení: 15. 2. 2016 – 31. 10. 2016, odpovědná řešitelka: Ing. Lucie Plzáková, Ph.D.;
- č. MMR-1489/2014-54 „Vliv místních poplatků na rozvoj cestovního ruchu“, zadavatel: Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, termín řešení: 15. 8. 2014 – 31. 3. 2015, odpovědná řešitelka: Ing. Lucie Plzáková, Ph.D.;
- č. CzT-14/o/510/1236 „Analýza výběru místních poplatků ve vztahu ke kapacitám a výkonnosti ubytovacích a lázeňských zařízení v České republice“, zadavatel: Česká centrála cestovního ruchu-CzechTourism, termín řešení: 1. 4. 2014 – 31. 12. 2014, odpovědný řešitel: doc. Ing. Miroslav Čertík, CSc.

Jména oponentů

Odborník z oboru

prof. Ing. Jaromír Veber, CSc.

vedoucí oddělení manažerských studií

Masarykův ústav vyšších studií

České vysoké učení technické v Praze

Kolejní 2637/2a, 160 00 Praha 6

Tel.: (+420) 224 098 439

E-mail: jaromir.veber@cvut.cz

www.muvs.cvut.cz

Odborník ze státní správy

Ing. Dan Jiránek

zástupce výkonného ředitele

Svaz měst a obcí České republiky

5. května 1640, 140 00 Praha 4

Tel.: (+420) 234 709 711

E-mail: jiranek@smocr.cz

www.smocr.cz

Kontakty na osoby předkladatele certifikované metodiky

Ing. Lucie Plzáková, Ph.D.

odborná asistentka katedry cestovního ruchu

Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r.o.

Svídnická 506, 181 00 Praha 8

Tel.: (+420) 283 101 145

Mobil: (+420) 731 628 224

E-mail: plzakova@vsh.cz

Ing. Petr Studnička, PhD.

vedoucí katedry hotelnictví

Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r.o.

Svídnická 506, 181 00 Praha 8

Tel.: (+420) 283 101 176

Mobil: (+420) 728 412 808

E-mail: studnicka@vsh.cz

Ing. Šárka Tittelbachová, Ph.D.

odborná asistentka katedry cestovního ruchu

Vysoká škola hotelová v Praze 8, spol. s r.o.

Svídnická 506, 181 00 Praha 8

Tel.: (+420) 283 101 145

Mobil: (+420) 731 689 967

E-mail: tittelbachova@vsh.cz

Prohlášení předkladatele metodiky, že zpracovaná metodika nezasahuje do práv jiných osob z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví

Předkladatel metodiky prohlašuje, že zpracovaná metodika nezasahuje do práv jiných osob z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví.

Prohlášení předkladatele, že souhlasí s uveřejněním jeho práce na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj ČR

Předkladatel metodiky souhlasí s uveřejněním metodiky na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

Přílohy certifikované metodiky:

Příloha č. 1: Vzor obecně závazné vyhlášky

OBEC⁸ XXXXX

Obecně závazná vyhláška č. E X/20RR o místním poplatku za ubytování

Zastupitelstvo obce XXXXX na svém zasedání konaném dne DD. MM. RRRR usnesením č. ČČ schválilo a vydává na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ustanovením § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto Obecně závaznou vyhlášku č. E X/20RR obce XXXXX o místním poplatku za ubytování (dále jen „vyhláška“).

Čl. 1 Úvodní ustanovení

- (1) Obec XXXXX touto vyhláškou zavádí místní poplatek za ubytování (dále jen „poplatek“).
- (2) Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad (dále jen „správce poplatku“).

Čl. 2 Předmět poplatku a plátce

- (1) Poplatek za ubytování vybírá ubytovatel od fyzických osob ubytovaných v obcích v zařízeních využívaných k přechodnému ubytování za úplatu.
- (2) Poplatek platí (odvádí obci) ubytovatel, kterým je fyzická nebo právnická osoba, která přechodné ubytování poskytl.

Čl. 3 Ohlašovací povinnost

- (1) Plátce je povinen ohlásit správci poplatku vznik své poplatkové povinnosti do 15 dnů od zahájení činnosti spočívající v poskytování přechodného ubytování za úplatu v zařízeních využívaných k přechodnému ubytování. Stejným způsobem ohlásí ubytovatel správci poplatku ukončení činnosti spočívající v poskytování přechodného ubytování za úplatu.
- (2) V ohlášení plátce uvede
 - a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo název nebo obchodní firmu, obecný identifikátor, byl-li přidělen, místo pobytu nebo sídlo, místo podnikání, popřípadě další adresy pro doručování; právnická osoba uvede též osoby, které jsou jejím jménem oprávněny jednat v poplatkových věcech,
 - b) čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, včetně poskytovatelů těchto služeb v zahraničí, užívaných v souvislosti s podnikatelskou činností, v případě, že předmět poplatku souvisí s podnikatelskou činností plátce,
 - c) další údaje a skutečnosti rozhodné pro stanovení výše poplatkové povinnosti, včetně skutečností zakládajících nárok na úlevu nebo případné osvobození od poplatkové povinnosti.

⁸ Dle typu obce se v obecně závazné vyhlášce uvede označení „obec“ (v návaznosti „obecní úřad“), „městys“ (v návaznosti „úřad městys“), „město“ (v návaznosti „městský úřad“), „statutární město“ (v návaznosti „magistrát města“) nebo „hlavní město Praha“ (v návaznosti „Magistrát hlavního města Prahy“).

(3) Plátce, který nemá sídlo nebo bydliště na území členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace, uvede kromě údajů požadovaných v odst. 2 adresu svého zmocněnce v tuzemsku pro doručování.

(4) Dojde-li ke změně údajů uvedených v ohlášení, je plátce povinen tuto změnu oznámit do 15 dnů ode dne, kdy nastala.

(5) Plátce je povinen vést v písemné podobě evidenční knihu, do které zapisuje dobu ubytování, jméno, příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo místa trvalého bydliště v zahraničí a číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu fyzické osoby, které ubytování poskytl. Zápisy do evidenční knihy musí být vedeny přehledně a srozumitelně. Tyto zápisy musí být uspořádány postupně z časového hlediska a uchovávány po dobu šesti let.

Čl. 4 Sazba poplatku

(1) Sazba poplatku činí až 21,- Kč⁹ za osobu a přenocování.

(2) Paušální částka po dohodě s plátcem činí XXX,- Kč za každé lůžko a měsíc/rok.

Čl. 5 Splatnost poplatku

(1) Poplatek podle čl. 4 odst. 1 je splatný do 15 dnů po uplynutí každého čtvrtletí.

(2) Poplatek placený paušální částkou podle čl. 4 odst. 2 je splatný do DD. MM. příslušného kalendářního roku.

(3) Vznikne-li povinnost zaplatit poplatek správci poplatku po termínu stanoveném v odst. 2, je poplatek splatný nejpozději do DD. MM. příslušného kalendářního roku.

Čl. 6 Osvobození

(1) Poplatku nepodléhají:

- (a) osoby nevidomé, závislé na pomoci jiné osoby a s těžkým zdravotním postižením, které jsou držiteli průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu a jejich průvodci,
- (b) osoby mladší 15 let,
- (c) osoby ubytované v zařízeních sloužících výhradně pro přechodné ubytování studentů a žáků, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení,
- (d) osoby ubytované ve zdravotnických nebo lázeňských zařízeních, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení,
- (e) osoby ubytované v zařízeních sloužících sociálním a charitativním účelům.

Čl. 7 Zvýšení poplatku

(1) Nebudou-li poplatky zaplacený plátcem včas nebo ve správné výši, vyměří mu správce poplatku poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.

⁹ Po skončení dvouletého přechodného období od účinnosti novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, lze sazbu místního poplatku za ubytování zvýšit až na 27,- Kč za osobu a přenocování.

(2) Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může správce poplatku zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku.

Čl. 8 Zrušovací ustanovení

Zrušuje se Obecně závazná vyhláška č. E X/20RR, o místním poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt a Obecně závazná vyhláška č. E X/20RR, o místním poplatku z ubytovací kapacity, ze dne DD. MM. RRRR.

Čl. 9 Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem DD. MM. RRRR.

.....

JJJJ PPPPPP

starosta

.....

JJJJ PPPPPP

místostarosta

Vyvěšeno na úřední desce dne: DD. MM. RRRR

Sejmuto z úřední desky dne: DD. MM. RRRR

Příloha č. 2: Oponentní posudky dvou expertů v dané problematice

Odborník z oboru – prof. Ing. Jaromír Veber, CSc.

OPONENTNÍ POSUDEK

k certifikované metodice k novele zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Zpracovatel: prof. Ing. Jaromír Veber, CSc.
Instituce: Masarykův ústav, vyšších studií, ČVUT v Praze
Funkce: vedoucí oddělení managementu

Binární kritéria

1.	Splňuje certifikovaná metodika stanovený cíl?	ANO	
2.	Přispěje certifikovaná metodika ke snížení administrativní zátěže?	ANO	
3.	Byla certifikována metodika konzultována s obcemi?	ANO	
4.	Přináší certifikovaná metodika návrh úpravy právního předpisu?	ANO	

Hodnotící kritéria

5. Zhodnoťte konkrétnost certifikované metodiky pro zástupce obcí!

Metodika směřuje k jistému zjednodušení aktivit spojených se zavedením a vybíráním poplatků spojených s ubytováním a rekreačního poplatku, nově do jednoho poplatku. Navíc přináší přehledný vzor vyhlášky o místním poplatku i užitečné zjednodušení evidenční knihy hostů. Pozitivně lze kvitovat zavedení registru subjektů poskytujících ubytování v dané lokalitě (obci).

Další poznámky a připomínky

Oponovaný materiál – certifikovanou metodiku k novele zákona č. 565/1995 Sb. o místních poplatcích hodnotím jednoznačně kladně.

Pro následnou aplikaci do novely zákona dávám ke zvážení drobné („kosmetické“) úpravy či doplnění:

- str. 10 – dole (šedé pole) - název § Místní poplatek za ubytování, dávám ke zvážení alternativní název „Místní poplatek z ubytovací služby“,
 - (1) Poplatek za ubytování platí fyzické osoby, které pobývají přechodně v obcích v zařízeních využívaných k přechodnému ubytování za úplatu – slovo „zařízeních“ bych nahradil slovem „prostorách“.

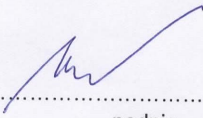
V obou případech mě k tomuto návrhu vede snaha lépe zahrnout do těchto aktivit i poskytované ubytování v podobě tzv. sdílené ekonomiky, např. Airbnb.

- str. 11, (šedé pole) (5) – výše poplatku činí 21,- Kč za....návrh takto do jisté míry sjednocuje všechny obce v jedno, faktem je, že zákonodárce v dosud platné legislativní úpravě chtěl zvýraznit vyšší náklady na „estetiku“ města lázeňského či rekreačního, což se nyní do jisté míry vytrácí, faktem je, že ani poměrově k ploše, náklady úpravy návsi „Lhoty“ nebudou činit stejně, jako údržba centrálního parku např. v lázních Poděbrady (ročně cca 5 mil. Kč) přičemž na poplatcích město vybere cca 2,5 mil. Kč. Proto bych se přikláněl ke stanovení dvou pásem pro poplatky: např. 20 Kč pro běžné obce a pro obce statutu lázní či historických měst (oboje je vymezeno legislativně) na např. 25 Kč, (jen na okraj 1 Euro je běžný poplatek v lázních na Slovensku i v termálních lázních v Maďarsku).

- str. 21 – registrační povinnost, v rámci registrační povinnosti bych obligatorně zavedl i údaj o počtu lůžek, (opět sdílená ekonomika někdy nabízí lůžko či lůžka v jednom pokoji).

- str. 23 – zvýšení místního poplatku až na trojnásobek.... pokud nebyl poplatek zaplacen, dle mého názoru nebude mít iniciační funkci k placení poplatků, zejména v případě opět sdíleného ubytování, kdy se zatím špatně prokazuje délka pobytu, v krajním případě ubytovatel prohlásí, že u něho byla osoba či osoby dva dny a trojnásobek ubytovacího poplatku 150, resp. 300 Kč, jej zřejmě nebude motivovat k dalšímu vykazování a placení poplatků.

V Poděbradech, dne 18. října 2017

.....
podpis

Vyjádření zpracovatelů k oponentnímu posudku prof. Ing. Jaromíra Vebera, CSc.

K návrhům úprav certifikované metodiky uvádíme následující komentář:

- změna názvu místního poplatku – doporučujeme ponechat současný návrh „místní poplatek za ubytování“, a to především s ohledem na rozvoj sdíleného ubytování, které se často neřídí platnými ustanoveními živnostenského zákona v rámci živnosti Poskytování ubytovacích služeb;
- změna pojmu ze zařízení na prostory – doporučujeme ponechat současný návrh „zařízení“, který se u ubytovacích zařízení používá, veřejně přístupné prostory definuje stavební zákon;
- výše sazby poplatku – doporučujeme ponechat současný návrh, protože se jedná o maximální sazbu na katastrálním území obce a je na rozhodnutí samosprávy obce v samostatné působnosti, zda se rozhodne vůbec daný místní poplatek vybírat, a pokud ano, pak v jaké výši, která nepřekročí zákonné zmocnění; kategorizace obcí (lázeňský status, historické město) nemá oporu v právních předpisech z pohledu zákona o místních poplatcích ani zákona o obcích;
- registrační povinnost – doporučujeme ponechat současný návrh s odkazem na platný daňový řád;
- zvýšení místního poplatku až na trojnásobek – doporučujeme ponechat současný návrh, protože toto ustanovení vychází z platného zákona o místních poplatcích a rozhoduje o něm obecní úřad v přenesené působnosti.

OPONENTNÍ POSUDEK

k certifikované metodice k novele zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Zpracovatel: Ing. Dan Jiránek.....
Instituce: Svaz měst a obcí ČR.....
Funkce: zástupce výkonného ředitele/hlavní analytik

Binární kritéria

1.	Spĺňuje certifikovaná metodika stanovený cíl?	ANO	
2.	Přispěje certifikovaná metodika ke snížení administrativní zátěže?	ANO	
3.	Byla certifikována metodika konzultována s obcemi?	ANO	
4.	Přináší certifikovaná metodika návrh úpravy právního předpisu?	ANO	

Hodnoticí kritéria

5. Zhodnoťte konkrétnost certifikované metodiky pro zástupce obcí!

Metodika je zpracována přehledně a účelně, obsahuje návrh konkrétních rozhodovacích i kontrolních postupů, návrh obecně závazné vyhlášky a typově vyjmenovává např. okruhy od poplatků osvobozených osob, typy úlev jak časových, tak věcných. Podle mého názoru umožňuje tato metodika s řadou konkrétních příkladů nastavení výše poplatku, jeho konstrukci vhodnou pro různé typy obcí, reakci na sezónnost ubytování apod. snadnou orientaci pro vedení obce i jednotlivé zastupitele tak, aby zvolili model vhodný pro tu kterou obec.

Další poznámky a připomínky

S ohledem na rozvoj sdílené ekonomiky by bylo vhodné klást větší důraz na digitální ubytovací služby a možnost placení přímo jimi, nebo možnost získávání informací od zprostředkovatelů takových služeb. Tato řešení by ale znamenala podstatně rozsáhlejší změnu zákona.

V ...Praze..... dne ...16.10.2017....

.....
podpis

Vyjádření zpracovatelů k oponentnímu posudku Ing. Dana Jiráňka
Bez připomínek.

Příloha č. 3: Vzorový příklad užití certifikované metodiky – obec Lipno nad Vltavou

V obci Lipno nad Vltavou žije 710 obyvatel, z toho 600 obyvatel České republiky zde má trvalý pobyt a z cizinců má 14 osob trvalý pobyt a 96 osob dočasný pobyt. V obci je evidováno 28 hromadných ubytovacích zařízení, v nichž je registrováno 3 370 lůžek. Dále bylo v obci dokončeno více než 800 bytů, které jsou využívány zpravidla jako apartmány. Celkový počet lůžek tak dosahuje téměř 5 000 a ročně je v obci realizováno cca 450 000 přenocování.

Samospráva obce Lipno nad Vltavou aktivně využívá z hlediska svého hospodaření a sestavování rozpočtu obce principy fiskální decentralizace. U daně z nemovitých věcí má stanoven místní koeficient 4, zároveň vybírá pět druhů místních poplatků a významným způsobem podporuje navrhovanou právní úpravu, jejíž podstatou je sloučení dvou místních poplatků do jedné peněžní dávky. Především pozitivně vnímá následující opatření:

- existence pouze jednoho místního poplatku;
- omezení výjimek týkající se okruhu osvobozených skupin osob;
- neposuzování účelu pobytu;
- zvýšení maximální sazby místního poplatku.

Z údajů databáze MONITOR vyplývá, že obec Lipno nad Vltavou se umístila ve výběru místních poplatků na 10. místě z celkového počtu 6 253 obcí v České republice. Ještě optimističtější je umístění obce v kategorii 501 – 1 000 obyvatel při přepočtu příjmů na jednoho obyvatele, kde z celkového počtu 1 362 obcí skončila obec Lipno nad Vltavou na 5. místě, tj. v prvním percentilu. V Jihočeském kraji je v této kategorii obec jednoznačně na 1. místě (Tabulka 3). Význam vybraných místních poplatků v přímé vazbě na cestovní ruch je pro rozpočet obce zásadní.

Tabulka 3: Objem vybraných místních poplatků v obci Lipno nad Vltavou v letech 2000 – 2015 v Kč

Rok	Místní poplatek z ubytovací kapacity	Místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt	Celkem oba místní poplatky
2000	127 020	587 390	714 410
2001	201 140	864 640	1 065 780
2002	217 560	955 610	1 173 170
2003	320 580	1 853 160	2 173 740
2004	705 840	2 456 430	3 162 270
2005	819 560	2 553 840	3 373 400
2006	921 660	2 717 820	3 639 480
2007	910 860	2 684 680	3 595 540
2008	1 123 850	3 275 490	4 399 340

2009	1 231 860	3 458 180	4 690 040
2010	1 449 020	3 997 740	5 446 760
2011	1 447 830	3 736 350	5 184 180
2012	1 489 780	3 855 310	5 345 090
2013	1 556 895	4 139 072	5 695 967
2014	1 547 319	4 149 375	5 696 694
2015	1 660 916	4 389 089	6 050 005
Celkem	15 731 690	45 674 176	61 405 866

Zdroj: Vlastní zpracování s využitím databáze Rozpočet obce, 2014 a MONITOR, 2017.

1. Zavedení místního poplatku za ubytování

V případě novely zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů:

- zastupitelstvo obce zruší obecně závaznou vyhlášku č. 1/2004 (oddíl III. – Místní poplatek za lázeňský nebo rekreační pobyt, oddíl VI. – Místní poplatek z ubytovací kapacity);
- obec zpracuje návrh nového znění obecně závazné vyhlášky s návrhem zavedení místního poplatku za ubytování;
- zastupitelstvo obce schválí obecně závaznou vyhlášku, přičemž:
 - o nebude rozšiřován okruh osvobozených skupin osob nad rámec zákonného zmocnění;
 - o bude stanovena maximální možná výše sazby místního poplatku bez jakýchkoliv časových či územních diferenciací;
 - o nebude zavedena možnost platby místního poplatku paušální částkou;
 - o bude stanovena splatnost místního poplatku vždy do 5. dne každého čtvrtletí;
- fyzickou kontrolu údajů uváděných v evidenčních knihách bude provádět referentka obecního úřadu.

Starosta obce Lipno nad Vltavou, která vybírala z dvou místních poplatků v přímé vazbě na cestovní ruch cca 6 mil. Kč ročně, odhaduje, že dojde po novelizaci právního předpisu k navýšení objemu výběru místního poplatku za ubytování o další 4 mil. Kč/rok, což bude mít vysoce pozitivní efekt pro příjmovou stranu rozpočtu obce. Vybrané finanční prostředky z místního poplatku za ubytování budou investovány zpět do rozvoje cestovního ruchu na území obce.

2. Databáze ubytovatelů

Obec Lipno nad Vltavou si vede vlastní precizní a pravidelně aktualizovanou databázi zařízení využívaných k přechodnému ubytování za úplatu. V každém zařízení (apartmánové byty, individuální a hromadná ubytovací zařízení, platformy sdíleného ubytování ad.) eviduje počet lůžek a kontroluje údaje uváděné v evidenčních knihách. Z nich je obec schopna vyčíst strukturu návštěvníků ubytovaných v obci a dobu jejich pobytu včetně počtu přenocování. Dostupná statistická data obec pravidelně vyhodnocuje.

3. Výdaje na rozvoj cestovního ruchu v obci

Veškeré finanční prostředky, které obec získává z příjmů z místního poplatku za ubytování, investuje zpět do rozvoje cestovního ruchu. Jedná se především o podporu marketingových aktivit a zkapacitnění technické infrastruktury obce, která musí být projektována nikoliv na počet osob s trvalým pobytem a cizinců s přechodným a dočasným pobytem, kteří pobývají v obci, ale na počet ekvivalentních obyvatel, kteří se v obci zdržují v rámci aktivit cestovního ruchu. Podporován je rovněž rozvoj základní a doprovodné infrastruktury cestovního ruchu. O výdajích na podporu rozvoje cestovního ruchu a prioritně podporovaných projektech diskutují 1x ročně představitelé samosprávy obce se zástupci podnikatelských subjektů. Ideální je alokace finančních prostředků především na klíčové produkty destinace cestovního ruchu (např. pokračování v tradici pořádání olympijského parku).

4. Marketingová podpora zavedeného místního poplatku za ubytování v obci

Obec Lipno nad Vltavou vydává každoročně propagační materiál, ve kterém vysvětluje jak návštěvníkům, tak rezidentům pozitiva zavedeného místního poplatku za ubytování. Podpora rozvoje cestovního ruchu na území obce má významný fiskální stimul do rozpočtu obce, a to nejen z hlediska daňové výtěžnosti v rámci rozpočtového určení daní, ale také z hlediska výběru místního poplatku za ubytování. Propagační materiál obdrží všichni, kteří místní poplatek za ubytování hradí a v tomto materiálu je uveden seznam služeb, které mají návštěvníci, resp. rezidenti v obci zdarma (např. turistické informační centrum, užívání pláže) a u kterých mají nárok na slevu (např. vstup do bazénu, využívání lanové dráhy). Z celkového ročního objemu vybraných finančních prostředků generovaných příjmem z místního poplatku za ubytování je uvedeno, jaké aktivity může obec financovat ke spokojenosti návštěvníků s pobytem v obci (např. bezpečnostní služba, vodní záchranná služba, horská služba, údržba veřejných prostranství včetně květinové výzdoby, provoz turistického informačního centra, úklid pláží, odvoz odpadu).

Následuje vzorová obecně závazná vyhláška obce Lipno nad Vltavou (kalendářní data jsou smyšlená).

OBEC LIPNO NAD VLTAVOU

Obecně závazná vyhláška č. E 1/2019 o místním poplatku za ubytování

Zastupitelstvo obce Lipno nad Vltavou na svém zasedání konaném dne 11. prosince 2019 usnesením č. 01/2019 schválilo a vydává na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s ustanovením § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto Obecně závaznou vyhlášku č. E 1/2019 obce Lipno nad Vltavou o místním poplatku za ubytování (dále jen „vyhláška“).

Čl. 1 Úvodní ustanovení

- (1) Obec Lipno nad Vltavou touto vyhláškou zavádí místní poplatek za ubytování (dále jen „poplatek“).
- (2) Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad (dále jen „správce poplatku“).

Čl. 2 Předmět poplatku a plátce

- (1) Poplatek vybírá ubytovatel od fyzických osob ubytovaných v obcích v zařízeních využívaných k přechodnému ubytování za úplatu.
- (2) Poplatek platí a odvádí obci ubytovatel, kterým je fyzická nebo právnická osoba, která přechodné ubytování poskytl.

Čl. 3 Ohlašovací povinnost

- (1) Plátce je povinen ohlásit správci poplatku vznik své poplatkové povinnosti do 15 dnů od zahájení činnosti spočívající v poskytování přechodného ubytování za úplatu v zařízeních využívaných k přechodnému ubytování. Stejným způsobem ohlásí ubytovatel správci poplatku ukončení činnosti spočívající v poskytování přechodného ubytování za úplatu.

- (2) V ohlášení plátce uvede

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo název nebo obchodní firmu, obecný identifikátor, byl-li přidělen, místo pobytu nebo sídlo, místo podnikání, popřípadě další adresy pro doručování; právnická osoba uvede též osoby, které jsou jejím jménem oprávněny jednat v poplatkových věcech,

- b) čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, včetně poskytovatelů těchto služeb v zahraničí, užívaných v souvislosti s podnikatelskou činností, v případě, že předmět poplatku souvisí s podnikatelskou činností plátce,
 - c) další údaje a skutečnosti rozhodné pro stanovení výše poplatkové povinnosti, včetně skutečností zakládajících nárok na úlevu nebo případné osvobození od poplatkové povinnosti.
- (3) Plátce, který nemá sídlo nebo bydliště na území členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace, uvede kromě údajů požadovaných v odst. 2 adresu svého zmocněnce v tuzemsku pro doručování.
- (4) Dojde-li ke změně údajů uvedených v ohlášení, je plátce povinen tuto změnu oznámit do 15 dnů ode dne, kdy nastala.
- (5) Plátce je povinen vést v písemné podobě evidenční knihu, do které zapisuje dobu ubytování, jméno, příjmení, adresu místa trvalého pobytu nebo místa trvalého bydliště v zahraničí a číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu fyzické osoby, které ubytování poskytl. Zápisy do evidenční knihy musí být vedeny přehledně a srozumitelně. Tyto zápisy musí být uspořádány postupně z časového hlediska a uchovávány po dobu šesti let.

Čl. 4 Sazba poplatku

- (1) Sazba poplatku činí 21,- Kč za osobu a přenocování.
- (2) Paušální částka po dohodě s plátcem činí 1 000,- Kč za každé lůžko a rok.

Čl. 5 Splatnost poplatku

- (1) Poplatek podle čl. 4 odst. 1 je splatný do 15 dnů po uplynutí každého čtvrtletí.
- (2) Poplatek placený paušální částkou podle čl. 4 odst. 2 je splatný do 15. března příslušného kalendářního roku.
- (3) Vznikne-li povinnost zaplatit poplatek správci poplatku po termínu stanoveném v odst. 2, je poplatek splatný nejpozději do 15. srpna příslušného kalendářního roku.

Čl. 6 Osvobození

- (1) Poplatku nepodléhají:
 - (a) osoby nevidomé, závislé na pomoci jiné osoby a s těžkým zdravotním postižením, které jsou držiteli průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu a jejich průvodci,
 - (b) osoby mladší 15 let,
 - (c) osoby ubytované v zařízeních sloužících výhradně pro přechodné ubytování studentů a žáků, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení,
 - (d) osoby ubytované ve zdravotnických nebo lázeňských zařízeních, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení,
 - (e) osoby ubytované v zařízeních sloužících sociálním a charitativním účelům.

Čl. 7 Zvýšení poplatku

(1) Nebudou-li poplatky zaplacený plátcem včas nebo ve správné výši, vyměří mu správce poplatku poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.

(2) Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může správce poplatku zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku.

Čl. 8 Zrušovací ustanovení

Zrušuje se Obecně závazná vyhláška č. E 1/2004, o místních poplatcích, ze dne 11. února 2004.

Čl. 9 Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2020.

.....

Ing. Zdeněk Zídek
starosta obce

.....

Bc. Pavel Macák
místostarosta obce

Záznam o vyhlášení právního předpisu

Vyvěšeno na úřední desce dne: 12. 12. 2019

Sejmuto z úřední desky dne: 31. 12. 2019